

Nižší daň vodu zlevní málokde

Výhodu snížené daňové sazby za vodné a stočné v řadě měst smažou investice do dlouho zanedbávané vodárenské infrastruktury

MIROSLAV PETR

PRAHA Až na jaře příštího roku klesne o pět procent vlivem nedávno schváleného zákona sazba daně z přidané hodnoty za vodné a stočné, nemusí to lidem přinést vůbec žádnou finanční úsporu. Některé vodárenské společnosti, například obce a města už totiž zvažují, že ušetřené peníze použijí na investice. Částka na složenec pro odběratele vody pak ve výsledku nemusí být ani o korunu nižší.

Ministerstvo financí v rámci novely zákona o evidenci tržeb snižuje sazbu DPH v vodného a stočného a také stravovacích a některých odborných službách. Zatímco třeba u čepovaného piva resort počítá, že ušetřenou daň (z 21 procent DPH na deset procent) hospodští využijí pro svou potřebu, u vody (z 15 rovněž na deset procent) prý dohlédne prostřednictvím cenového výměru, aby nižší částku daně firmy promítly do cen koncovým zákazníkům.

Odběratelé neušetří

Ale to automaticky neznamená, že v příštím roce současná průměrná cena 88,35 koruny za kubík vodného a stočného klesne. Daň je totiž kromě ekonomických nákladů a zisku jen jednou z položek, jež vodárny každoročně do ceny započítávají. Miliony, které na DPH ušetří, mohou využít k navýšení prostředků třeba na rekonstrukci starých trubek nebo čističky. Vyšší investiční náklady tak mohou v koncové ceně pro odběratele úplně vymazat vliv nižší sazby DPH.

„Ministerstvo financí jistě počítá s tím, že zodpovědní vlastníci infrastrukturního majetku tuto možnost využijí ke zvýšení investic do vodohospodářského majetku, který je ve většině měst a obcí historicky podfinancovaný,“ říká například Tomáš Mrázek, mluvčí Pražských vodovodů a kanalizací, které z 51 procent ovládá francouzský koncern Veolia a zbytek patří hlavnímu městu. „Nájemné za infrastrukturní majetek, případně investice do něj jsou plně uznatelné nákladové položky pro tvorbu vodného a stočného a ministerstvo si je toho jistě vědomo,“ dodává.

Praze pomůže 300 milionů

Mrázek připomíná, že pražští radní schválili letos v červnu střednědobý investiční plán (SIP) vodohospodářské infrastruktury na roky 2020 až 2024, v němž se uvádí: „Pokud projde legislativním procesem návrh na snížení DPH pro vodné a stočné z 15 na deset procent, nedošlo by k jednorázovému snížení ceny a zdroje ve výši zhruba 300 milionů korun ročně by byly použity jako dodatečný zdroj pro financování SIP.“

Jinde, třeba v Plzni, kde vodárnu zcela ovládá město, ještě není jasno. Radnice a vodárny totiž vodné a stočné pro příští rok budou teprve kalkulovat a následně projdou revizí ministerstva financí. „Zatím zastáváme názor, že bychom rádi využili prostor ze snížení DPH na navýšení oprav a obnovy vodohospodářské infrastruktury,“ uvedl generální ředitel Vodárny Plzeň Ludvík Nesnídal.

Z čeho se skládá vodné a stočné ekonomické náklady

Cenový výměr ministerstva financí určuje, které náklady mohou být započítány – například odpisy vodohospodářského majetku, obnova vodovodů a kanalizací, provozní náklady, spotřeba elektrické energie, laboratorní práce, chemikálie, poplatky za čerpané množství pitné vody,...

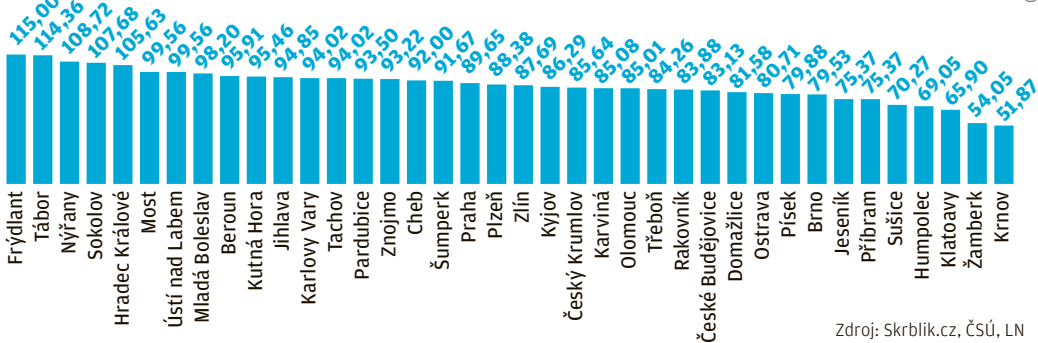
zisk

stát požaduje, aby plánovaný a skutečně dosažený zisk byl znovu investován do obnovy

DPH

v současné době 15 %. Sedm měsíců poté, co nyní vyjdou nová pravidla ve Sbírce zákonů, začne platit sazba 10 % (duben–květen 2020)

Vodné a stočné ve vybraných městech Česka v roce 2019

Zdroj: Skrblik.cz, ČSÚ, LN

Voda je například vedle elektřiny, cigaret, zemního plynu nebo mimo jiné také taxislužby jednou z komodit a služeb, jejichž ceny stát reguluje. Cenová regulace však v případě vody neznamená, že ministerstvo může přímo diktovat koncovou cenu jako třeba u ci-

garet. Dohlíží jen, aby si firma v ceně nevytvářela nepřiměřeně vysoký zisk.

O tom, že v Česku na tom nejsme s kvalitou vodárenských a kanalizačních sítí úplně nejlépe, svědčí i statistika ministerstva zemědělství. V přepočtu na obyvate-

le je 1,3 milionu Čechů napojeno na vodovod, který vyžaduje modernizaci, a 1,6 milionu lidí na nevyhovující kanalizaci. Především v menších obcích a v rámci menších vodárenských společností.

Češi si kromě toho celkovou platbu za vodné a stočné dlouhé

roky výrazně snižovali úsporou spotřebované vody – její spotřeba klesla oproti roku 1989 na méně než polovinu. Přitom připojených domácností, a tedy i kilometrů trubek rapidně přibýlo a přibývá dál.

Ty stávající je zase třeba opravit a udržovat. Což ve výsledku vede k tomu, že příjmy provozovatelů infrastruktury, většinou v majetku obcí a měst, nestačí na nutné investice.

Staré trubky, peněz méně

Podle Oldřicha Vlasáka, ředitele Sdružení oborů vodovodů a kanalizací ČR, je tedy snížení sazby DPH vítané opatření. Kdyby daň klesla ještě níž než na schválených deset procent, zbylo by pak na opravy a nezbytné rozšiřování sítí a současně i na snížení ceny pro koncové zákazníky. Argumentuje třeba příkladem Velké Británie či USA, kde je daňová sazba nulová, nebo Polskem s osmi procenty či Francií se sazbou 5,5 procenta.

Průměrné vodné a stočné v Česku činí letos 88,35 koruny za kubický metr oproti loňským 85,66 korunami. K nejlevnějším městům patří Krnov nebo Žamberk, kde lidé platí 51,90, respektive 54 koruny. Draho vychází voda například ve Frýdlantu – částkou 115 korun za kubík.

Z údajů statistik vyplývá, že průměrná čtyřčlenná domácnost u nás spotřebuje ročně kolem 130 kubíků vody, což při průměrné ceně znamená měsíční výdaj přes 928 korun.

Zálohování PET lahví naráží na odpor

Konference LN
mafra events

PRAHA Zavést, či nezavést systém povinného zálohování nápojových plastových lahví? Právě tato otázka byla hlavním tématem konference, kterou minulý úterý pořádalo vydavatelství Mafra pod záštitou zemědělského výboru Poslanecké sněmovny ČR.

Libor Duda, generální ředitel společností Ondrášovka a Karlovarská Korunní, hájil názor, že dosavadní systém funguje velmi efektivně a není jej třeba měnit. Češi jsou podle unijních statistik velmi svědomití, do zpětného sbě-

ru jde 81 procent PET lahví, zatímco třeba na Slovensku necelá polovina a v Polsku ani ne třetina. Povinné zálohování lahví by však podle Dudy snížilo ochotu lidí třídit.

Dvě auta místo jednoho

Také členka sněmovního zemědělského výboru Jana Krutáková uvedla, že současný systém je velmi komfortní. Jedno hnízdo (soubor kontejnerů na tříděný odpad) podle ní připadá na 140 Čechů.

„Výsledkem bude, že místo jednoho popelářského auta budou jezdit dvě,“ přidal se ke kritikům povinného zálohování Daniel Kraft, šéf společnosti Purum, která zajišťuje komplexní služby odpadového hospodářství a je i výrobcem řady produktů z recyklátu.

Proč měnit systém, který funguje, ptal se na konferenci LN o nakládání s obaly Libor Duda, šéf firem Ondrášovka a Karlovarská Korunní FOTO MAFRA - T. KRIST

„Jedno bude zajíždět ke žlutým popelnicím s plastovým odpadem, druhé do obchodů pro zálohované lahve,“ naznačil komplikace i dodatečné náklady, které by přinesl zálohový systém.

PET lahve jsou surovina

Opačný postoj k zálohovému systému zaujala předsedkyně výboru pro životní prostředí Potravinářské komory ČR Jana Ježková. „PET lahev je velmi cenný materiál, s nímž se dobře obchoduje. Měli bychom s ní zacházet jako se surovinou,“ zdůraznila. „Řešením je v mnoha zemích už dnes zálohový systém, čímž je cirkulační smyčka uzavřena,“ dodala.

Zálohový systém podle Ježkové v současnosti funguje v deseti

zemích EU, v sedmi dalších se o něm uvažuje.

Pavel Pustějovský, předseda parlamentního podvýboru pro energetiku, zaměřil své vystoupení na energetické využití plastů, které u nás zatím pokulhává za ostatními evropskými zeměmi i přijatými cíli. Také on má přitom výhrady k povinnému zálohování plastových lahví. Hlavně proto, že systém by stál půl druhé miliardy korun a přitom by podle studií zvýšil dosavadní zpětný odběr, který je výsledkem třídění v domácnostech, maximálně o dva procentní body.

Další podrobnosti na [LIDOVKY.cz](https://www.lidovky.cz)

inzerce

PLAKÁTOV

BILLBOARDY

OD 99 Kč / DEN

NYNÍ V NOVÉM

JEDNODUŠE NA [PLAKATOV.CZ](https://www.plakatov.cz)

TÝDENÍK TÉMA PRÁVĚ V PRODEJI

SÍLA PŘÍRODY: BYLINY JAKO ZBRANĚ BOLESTI

- Dokážou zabít, i léčit rakovinu

A navíc:

- Ivanka Devátá: o manželství se záletným Josefem Vinklářem i léčbě na psychiatrii
- Dětství hokejisty Pastrňáka: jeho máma musela mít tři práce najednou, někdy byl doma jen suchý chleba